COMPUTER

BU JMÉNO: iméno hry, pod kte-Symboly

Amiga 500, 2000, 1000

Atari ST. STE, MEGA

PC - IBM kompatibilní

Osmibitové počítače

kroužků charakterizují tvp počítače, pro který je hra určena. Pokud zůstanou bílé, je hra již na trhu. Jestiže budou šrafované, je hra teprve na ten který typ těsně před dokončením. Jistě jsou i další počítače, kterým by jsme se měli věnovat - Next, Macintosh, Nintendo (speciální herní). Dokud ale u nás tyto značky nebudou mezi uživateli alespoň trochu rozsireny, tak nemá cenu o nich psát (z hlediska her, samozřejmě). Ovšem třeba uděláme někdy výjimku a nahlédneme jednou

za cas i na hry těchto počítačů. Archimedisté nám jistě odpustí, že v tomto čísle o jejich hrách nic není (a takhle - nejste někdo Archimedovský hráč ? - ozvěte se !).

rým je na trhu

FIRMA: firma, která hru vytvořila

CENA: aktuální cena, za kterou je hra prodávána v Německu (DM)

%

KLADY: co hra přináší nového, nezvyklé postupy, nápady

ZÁPORY: nedostatky hry, okopírované nápady atd..

Ještě pár slov pro osmibitáky - nic proti vaším počítačům, na hry se jistě hodí výborně, ale recenze všech her v EXCALIBURu jsou prováděny na 16bitech, kde jsou hry dozajisté dokonalejší. Není v naších možnostech zaměstnávat redaktory na počítače Commodore 64, Sharp, Atari 800, Amstrad, Sinclair a spousty dalších "malých", proto všechny osmibity jsou spojeny do jedné značky - 8. Jestliže u nové hry pro svého pidimiláčka nenajdete kýzenou znacku, jistě bude někdy hra převedena z větších bratříčků i na osmičky.

L.L.G. + BIRD.

Obsah:

- Tipy a triky
- Sentinel
- ∃ Invaders
- 4 Space Quest
- 5 Game Over
- B Festival Amiga '90

Tipy & Triky

SENTINEL

0000

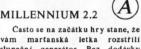
Vstupní kódy do dalších částí hry. V závorce je uveden počet Sentinelů v levelu.

Pater (1)

0000	Little (1)
0015	64046644 (2)
0035	14767076 (4)
0085	65909828 (2)
0108	77894636 (2)
0130	55473113 (2)
0148	27605955 (1)
0177	39324940 (2)
0196	72957558 (4)
0229	69674499 (4)
0260	04568610 (5)
0295	46091869 (2)
0330	43475996 (2)
0359	07965780 (3)
0388	19773227 (2)
0407	54708472 (3)
0427	94060449 (5)
0457	45710184 (2)
0481	98836609 (3)

Ctenáři PCM a redakce vám budou zavázáni, jesliže nám pošlete další kódy.

MILLENNIUM 2.2

sluneční generátor. Bez dodávky proudu vám samozřeimě přestatou fungovat i těžební stroje. Na Měsíci to není takové neštěstí, vyrobíte si generátor nový, ale co si počnete na vzdálených planetách? Buď každé kolonii dodáte haldu generatorů nebo využijete náš trik!

Jestliže některá z kolonie přijde o generátor, nikdy se "nekoukejte" do elektrárny kolonie a také nekontroluite těžbu nerostů na planetě. Program se totiž chová tak, jako by se po útoku nic nestalo a stroje těží vesele dál. Jesliže se ale podíváte, zda zdárně pokračuje těžba, stroje se vypnou a vám zbydou jen oči pro pláč.

INDIANA JONES - Action

Napište do tabulky score jméno "Sillynam". Získáte nekonečnou energii.

STARQUAKE

MORIA

WATER

CLOUD

HIDEE

NUGAE

BAGEL

Kódy do teleportů: MOIST

KUBIA	
OUSE	
IMMA	
ULSE	
UAND	
YANG	

SENTINELA

Pán smrtících pohledů

Vítejte ve světě, kde pouhým pohledem lze dokázat nemožné. Chcete se přenést na dálku bez jediného kroku? Kácet pohledem stromy? Zabíjet zrakem? Proč ne, vždyť myšlenka je přeci nejmocnější a nejrych lejší!

Nad ostrovem, na nejvyšším místě, stojí Sentinel. Pán celé země. Zlý vládce ostrova. Ostřížím zrakem obhlíží celý ostrov. Pátrá po jakékoliv známce života, aby ji mohl v zárodku zahubit. Neustále se pomalu se otáčí na vysoké hoře a pozoruje krajinu. Samozřejmě, že vy máte podobné neobyčejné schopnosti.

Proti nepříteli jste však v nevýhodě. Stojíte mnohem níž než Sentinel a nemůžete ho svým pohledem zničit. Musíte se dostat výš než on. Ale jak to dokázat, když Sentinel

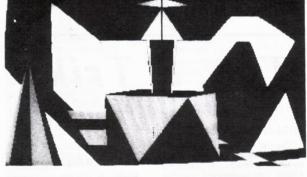
má své stanoviště na nejvyšším bodě celého ostrova?

Můžete pod sebe naskládat velké kameny, bloky, které budou vyšší než Sentinelova hora. Pak už jen stačí zlého pána ostrova odstranit a postavit se na jeho místo.

Hru začínáte téměř vždy v nejhlubším údolí ostrova, váš protivník (nebo protivníci) má obsazeny strategicky nejvýhodnější místa. Hlavní Sentinel pak stojí nejvýše. Vy se nejprve pozorně rozhlédněte po neibližším okolí. Nemusite pospíchat, samotná hra se spustí až po vašem prvním kroku.

Již od začátku hry máte u sebe několik věcí. Bez nich byste se nemohl pohybovat. Předměty jsou vlevo nahoře na obrazovce znázorněny obrázky. Každá z věcí má svou hodnotu. Základní jednotkou je jeden strom. Ze dvou stromů vytvoříte jeden blok. Tři stromy představují jednoho muže. Pět mužů tvoří jednoho velikána. Sentinel ie ohodnocen iedním mužem, hlavní Sentinel se vyrovná iednomu muži a iednomu stromu (nebo čtyřem stromům). Předměty můžete během hry sbírat a tak zvětšovat své zásoby. Kurzorem si ukážete na čtverec - základnu, ze které si včc chcete vzít a stisknete tlačítko "sbírání". Ozve se charakteristický zvuk a iste opět o něco bohatší. Můžete však sebrat jen předmět, který je ve stejné výšce jako vy nebo je pod vámi a bez potíží vidíte na jeho základnu.

Podobně si počíná i Sentinel. Stromy nechává bez povšimnutí, ale bloky a vaše muže se snaží zničit. Vše co získá, rozloží na prvočinitele - stromy a ty pak volně rozsází po okolí. Je zřejmé, že když nevidíte žádného ze Sentinelů, nemohou vás také vidět. Jak poznáte, že se Sentinel dívá zrovna na vás? Na obrazovce vpravo nahoře se rozbliká linka a počítač bude "šumět". Sentinel vám postupně bude ubírat předměty, které jste si bčhem hry nastřádali. Až vám nezbyde ani jediný, pak... Bohužel, máte jen jeden život.

Ovládání hry klávesnicí:

vpravo D vlevo dolu nahoru braní předmětů křížek ano/ne SPACE kurzor vpravo pauza kurzor dolu konec pauzy F2

F3

hudba ano/ne

FX (zvuky) ano/ne

ESC konec hry T zasazení stromu B postavení bloku R postavení muže U otočení o 180 stup. 0 pohled z muže na muže

ústup

Ovládání hry myší:

H

LTM braní předmětů PTM pohled z muže na muže

JMÉNO: The Sentinel FIRMA: Firebird CENA: 20 DM

SMYSL - 45 % GRAFIKA - 58 % HUDBA - 35 %

KLADY: rychlá trojrozměrná grafika, podporuje prostorovou orientaci, zajímavý nápad

ZÁPORY: nedokonale použité zvuky během hry, složitý vstup do dalších levelů

Pronikavému pohledu nepřítele se lze samozkejmě bránit. Budto se zamaskujete stromem nebo zvolíte ustup (přijdete tak o jednoho muže), či se rychle přemístíte na jiné místo. Jak? Zvolíte si prázdný čtverec, ukažete na nej kurzorem a stisknete tlačítko "postavení muže". Pak stiskněte tlačítko "přeneseni". Tím opustíte staré tělo a ocitnete se v novém. Rychle stiskněte "sbírání" a seberte svého starého muže. Takto se dokážete pohybovat po celém ostrově.

Obdobně se manipuluje s bloky. Můžete na sebe postavit libovolný počet bloků a na jejich vrchol postavit svého muže. Při stavbě to máme s bloky jednodušší. Budeme-li s nimi manipulovat, nemusíme kurzor nastavovat na základnu (resp. horní část) bloku, ale stačí jím ukázat pouze na blok.

Ještě pár slov ke strategii. Na každém ostrově (levelu) může být

Sentinelů více. Nejprve zlikvidujte ty, kteří jsou umístění nejníže. Snažte se to udčlat co nejrychleji, neboť nedokážete sledovat pohyb (otáčení) všech Sentinelů najednou. Nezdržujte se zbytečně vysbíráváním stromečků, ale stoupeite rychle vzhůru. Až vám zůstane na ostrově poslední Sentinel, změnte taktiku. Pozorně sleduite jeho otáčení. Nedopustte, aby na vás pohlédl. Přemístuite se do těch míst, kam před chvílí koukal. Snažte se pečlivě vysbírat všechny stromky. Naposledy seberte hlavního Sentinela. Pak se postavte na jeho místo a stiskněte tlačítko "ústup". Cím víc budete mít předmětů, tím na konci obdržíte vstupní heslo do vyššího levelu. Levelů je 9999, tedy něco přes týden hraní!

Když se mluví o hře Sentinel, vždycky se mi vybaví její osmibitová verze. Sentinel na osmibitech

byl prostě dokonalý. Nezvyklé postupy, zajímavý nápad, dobré zvukovć efekty. To hru vyneslo v roce 1986-7 do popředí všech herních osmibitových žebříčků a vyhrála dokonce jednu z kategorij her roku. (Pokuste si jen vypočítat, kolik bajtů připadá na jednu level, když jich ie dohromady 9999 a Sinlair má 48KB volné paměti). Ale převod Sentinelu na 16-bitové počítače nedopadl dobře. Je až s podivem, jak špičkové osmibitové hry utrpí konverzí na šestnáctibity. Jsou to sice ty "starć dobrć", ale včtšinou iim chvbí jakýsi specifická "příchuť" nebo "opar" (hudba, grafika), které hry vytvořené už přímo pro vyšší typy počítačů mají. Přesto Sentinel zůstane hrou, kterou si rádi zahrajete. i když z ní asi nebudete tak nadšení. jako já v šestaosmdesátém roce.

L.L.G.

INVADERS

Tak už je to tady. Dědeček laškuje s přítelkyní. INVADERS si namlouvají Amigu. Jupí, to to ale trvalo. Vy neznáte hru Invaders? To není možné, nedělejte si legraci! Opravdu to není shoda jmen, skutečně jsou to ti staří známí a dobří Invaders! Tahle hra je snad už na všech počítačích, jen na Amize jsem nikdy neměl tu příležitost si ji zahrát. Stále nevíte o čem mluvým?

JMÉNO: Ameoba Invaders
- RAIDERS

FIRMA: L.D.N. - nejen CENA: chachá

SMYSL \rightarrow 10 % GRAFIKA \rightarrow 12 % HUDBA \rightarrow 8 %

KLADY: Jedna z prvních počítačových her

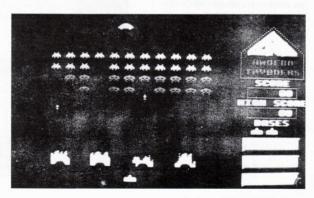
ZÁPORY: Tady se snad o záporech nedá mluvit, hra neobsahuje nic kvalitního. Ale byla PRVNÍ!

Pak vám musím hru Amoeba Invaders připomenout: pčt řad martánků nahoře, čtyři betonové úkryty dole, pod nimi vaše dělo. Pohybujete se jen vlevo a vpravo. Vaším úkolem je kropit Martany a mezitím sem tam sestřelit také létající talíř, který se mihne nahoře. Samozřejmě, že si to martanská likvidační četa nenechává líbit. Zahrne vás záplavou bomb a vám nezbývá nic jiného, než mezi nimi obratně kličkovat a schovávat se za beton, který se bombardováním tenčí a tenčí... Stále vám ten popis nic neříká?

Pak už zbývá jediná pomoc. Vyhodte svou Amigu z okna, rychle sebčhněte dolů a to co po ní zbyde prodejte na součástky. Za stržené peníze si kupte Commodor nebo Sinclair, ale ne víc než 16KB! První hra, kterou na svůj nový počítač seženete, se bude jistě jmenovat R A I D E R S!

-Johny-

PS: ze svých tajných pramenů jsem se dozvěděl, že se připravuje reedice Manic Minera na 16-bitové počítače. To teprve bude hlína!!!

SPACE QUEST

THE SARIEN ENCOUTER

Celé dobrodružství kosmonauta Rogera Wilca se začalo dost nešťastně. Jenom čirou náhodou se stal hrdinou. Po přepadení kosmického korábu Arcadia útočníky ze Sarienu. Byl právě v malé místnosti sloužící jako skladiště pro uklízečky. Možná vám to připadá smešné, co dělal Roger ve skladu plném košťat a smetáků? Dlužno dodat, že i kdvž se náš hrdina po všech vesmírných barech nechával titulovat astronaute, byl to jen obyčejný uklízeč na lodi, i když vesmírné. Avšak po útoku Sarienů se stal opravdovým a netalsovaným kosmonatem a dostal se do vsech encyklopedii jako neohrożeny hrdina.

Co se tady na lodi vlastné stalo, že se tak náhle změnil celý jeho život? Po nečekaném přepadnutí nepřáteli byla celá posádka vyvraždčna, samozřejmě mimo Rogera. Proč? To ani Roger Wilco zpočátka ukořistit sluneční generátor, který s sebou posádka Arcadie vezla. Povodné met byt generator pouzit k mírovým účelům, k řízenému ovládání jasnosti slunce, ale Sariené ho mají v úmyslu využít jako účinnou zbraň k podpalování jiných hvězd.

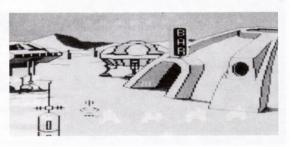
Ale vratme se k nasemu hrdinovi. Pravc vyjezi ze skladiště a bezmocně se rozhlíží kolem sebe. Vidí jen samá mrtvá těla. Je treba zachovávat největší opatrnost, na lodi ještě může být nepřítel...

Nejprve sjedete dolu vytanem a veidete do roztříštěných dveří. Centrální počítač je ještě v provozu. Na jediné fungující obrazovce [LOOK SCREEN] si můžete přečist zprávu: "Totální ohrožení - zapojena autodestrukce!" a vedle čas, který zbývá do začátku konce. 10 minut, to není mnoho - proto chvátejte. Postupně prohledávejte všechna mrtvá těla ISEARCH BODY]. až najdete magnetickou kartu [TAKE KEYCARD]. Jeden z umírajících vědců vám také řekne heslo - ASTRAL BODY. Jak ho z umirajíciho dostanete a kde heslo použijete nechám už na vás (pro utek z lodě to totiž nutně potřebné). Pak musite najít výtah končící v prvnim patře. Ocitnete se v místnosti, kde jsou umisteny hlavni motory lodi a ovládaci panel, sloužící k obsluhování únikového východu. Blikání krytů motorů je neklamnou známkou, že zánik se již bliži. Podívejte se na panel [LOOK PANEL] a zmáčkněte tlačítko [PRESS OPEN BAY DOOR BUTTON]. Cesta do volného kosmického prostoru se otevřela. V pravé mistnosti jsou zavřené dveře. Použijte kartu [USE KEY CARD] v panelu vlevo od dveří a vyjedte výtahem nahoru.

v místnosti isou dvě malé skříň-Zmáčkněte pravć tlačítko IPRESS RIGHT BUTTONI obleknete si skafandr [TAKE SUIT]. levé skříňce [PRESS LEFT BUTTON] je malý automatický překladatel [TAKE GADGET]. Nyní iděte k hlavnímu ovládacímu panelu a zmáčněte ovládání vzduchového uzávěru [PRESS AIRLOCK]. Vejděte do dveří, na panelu stiskněte tlačítko ovládající zdviž [PRESS PLATFORMI. Záchranný modul! Rychle pryč! Nasedněte [GO INTO SHIP] do rakety z levé strany. Zavřete za sebou dveře, utáhněte pásy, zmáčkněte startování, zapněte autonavigaci a zatáhněte za startovací páku. Zbývá jen popřát šťastný a ničím nerušený let.

Tak, Rogere, vyvázl jsi z této šlamastiky se zdravou kůží. Nezapoměň, že jsi asi tak ve čtvrtine svého prvního dobrodružství. Už musíš jen šťastně přistát (nebo

- Obrázek nahore: Most nevypada moc rovně. Nevím, nevím, jestli po něm budu muset projít vícekrát...
- Obrázek vpravo: Nejprve jsem si myslel, že jsem na pusté planetě a oni tady mají hospodu! No ale kde vzít peníze, přece bez nich tam nepolezu.
- Obrázek na následující strane: Tak už jsem skoro u cíle své cesty, uvnitř nepřátelské rakety. Jak ji jen zničím?

 www.oldgamas.sk

alespoň to přistání přežít, vždyt nejsi žádný školený pilot, ale uklízeč)...

Po přistání prozkou mejte raketu a nezapomente si vzít s sebou na cestu do pouště vše, co najdete na misté havárie. (Autoří si libují v "kameňácích", berete si totiž s sebou malý balíček se sušenou vodou, které je několik gallonů - jeden gallon = 4546 litrů). Nevydávejte se hluboko do pouště, smlsne si na vás písečny červ. Ve skalním bludišti najděte nejprve cestu do podzemí. V komplexu jeskyní zachovávejte maximální opatrnost, smrtelné nebezpečí vám hrozí na každém kroku.

Na konci jeskyně se setkáte s holografickým obrazem. Jestliže nebudete rozumět tomu, co vám bude sdělovat, měli byste si pořídit slovník nebo alespoň někoho, kdo vám to přeloží. Splňte úkol, který vám obraz uloží. Vezměte si důkaz, že se vám to úspěšně podařilo a vratte se zpět do jeskyně za přízrakem. Dostanete od něj malý dárek jako výraz díků za prokázané služby.

Před barem si sežeňte nějaké penize. Nedávejte se do řeči s kdejakým pobudou, hlavně ne s tím, který vám bude chtíf ukázat něco za
barem! (Jak směšné, ale kdo v Praze
měnil od podobných typů valuty, ví
své!) V kasinu vyhrajte nějaké penize v automatu, vesmírném "forbesu". Ten má jednu zvláštnost: může
vam padnout nejen hlavní výhra, ale
i hlavní prohra - tři lebky. Otevře se
uzávěr laseru a pak přijede robot a
vaše zbytky směte na lopatku.

Za vyhrané peníze si vyberte pilotního robota a vhodnou raketu. Pak stačí už jen zlikvidovat lod Sarianů, na jejíž palubě je i ukofistěný sluneční generátor.

To je tedy námět jedné z prvních her od fy. Sierra On-Line. Byla navrhnuta a vytvořena dvojicí grafiků a programátorů Markem Crowem a Scottem Murphym v roce 1986. Ti jsou také autory dalších pokračování neohroženého uklízeče - astronauta Rogera Wilca.

Možná se vám animace a obrázky budou zdát tak trochu nedotažené. I zvuk (raději tomu nebudu říkat hudba) je jako u všech starších Sierr, hrozný. Chci vás ale ubezpečit, že až se vám do ruky nebo do drive dostane Conquest's of Camelot, Iceman nebo Space Quest IV (viděl jsem obrázky), budete kvalitativním skokem ohromeni.

Příjemnou zábavu, pevné nervy a zarudlé oči přeje

L.L.G.

V příštím čísle -

Police Quest.

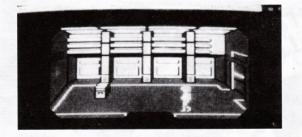

JMÉNO: Space Quest FIRMA: Sierra On-Line CENA: 50 DM

SMYSL \rightarrow 80 % GRAFIKA \rightarrow 65 % HUDBA \rightarrow 20 %

KLADY: Kvalitní scénář. Vzhledem k roku výroby zajímavé pohledy.

ZÁPORY: Místo hudby pouhé pípání, způsobené pouhou konverzí programu z PC na jiné počítače. Nedokonalá animace.

Ovládání Sierra her první generace.

Hry můžeme ovládat buď myší (resp. joystickem), nebo z klávesnice.

Na používání myši není v podstatě nic nestandardního. Levým tlačítkem ovládáme pohyb postavy a pravým tlačítkem vyvoláme pull menu.

Avšak po chvilce hraní zjistíme, že je velmi náročné neustále tukat příkazy na klávesnici levou rukou a pravou ovládat myš. Proto je vhodné naučit se celou hru obsluhovat klávesnicí.

Postavou pohybujeme kurzorovými šipkami nebo numerickou klávesnici (tedy můžeme chodit i šikmo). Rychlost regulujeme pomocí příkazů FAST, NOR-MAL, SLOW.

Na otázky odpovídáme ano -Enter, ne - ESC.

Další funkční příkazy:

F1 a HELP - help, pomoc

F2 - hudba, ano/ne

F3 - vyvolání posledního příkazu

F5 - save, uložení

F7 - restore, nahrání

F9 - restart, nový start

Tab - inventorář

Esc - pauza

Ctrl+j - joystick

F4, F6, F8 používáme na speciální příkazy (ve hře Space Quest při sázení penčz).

Příkazy pro editor:

Používejte vždy slovesa a podstatné jméno bez určitého členu (THE), např. OPEN DOOR otevří dveře. Pro celkový popis místnosti používejte LOOK ROOM. Pouze samotné LOOK nebude v těchto prvních hrach od Sierry fungovat.

David Hanousek: GAME OVER

Drahý strýčku!

Vím jak miluješ inteligentní počítačové hry, a proto ti posílám jednu, kterou jsem sám vytvořil. Mám pocit, že je velmi originální. Jsi první, kdo se pokusí stát se "Pánem hradu".

Příjemnou oslavu tvého svátku přeje Ronnie.

Daxton se zamyslel. Tak vida, ten mladý floutek taky někdy na něčem pracuje... Má dost drzosti na to, aby mi posílal dárky, i když ví, jak ho nesnáším. Daxton se zájmem obracel v ruce disketu s duhovým nadpisem Pán hradu. Zvědavost ho přinutila, aby jí zasunul do počítače, který ležel před ním na stole a byl speciálně určen k provozování her, což byla opravdu Daxtonova nejoblíbenější zábava.

Vstal a došel zamknout dveře. Jestli to bude nemistný žertík, nemusí jeho žena vědět, jak se na něj z obrazovky šklebí nějaký jemu podobný paroháč, a jestli ne... Daxton k smrti nesnášel, když ho při hraní někdo rušil. Znovu se pohodině usadil. Pár metrů před ním se na stěně rozsvítila velkoplošná obrazovka. Po několika bliknutích sjel shora nápis:

KÓDEM KE VSTUPU JE ČÍSLO. SCÍTEJTE PROTO CÍSLA, KTERÁ SE BUDOU OBJEVOVAT!

Za okamžik nápis zmizel, obrazovka zčernala a objevila se veiká svítivá kružnice. Začala se zmenšovat, na jejím původním místě se objevovaly další a další, které se zmenšovali za ní, a uprostřed obrazovky mizely.

Co mi to ten hlupák poslal, pomyslel si Daxton a opřel si hlavu o opěrku křesla. Upřeně hleděl na obrazovku.

Pohybující se kružnice vyvolávaly ospalost. Náhle se v jejich středu objevilo číslo. Devět, zaznamenal Daxton. Číslo zmizelo a objevilo se další. Osm. Další. Sedm. Pulsující kružnice k sobě magicky připoutávaly Daxtonův pohled. S rostoucí malátností mu dělalo čím dál tím větší potíže sčítat objevující se čísla, která se zřeimě blížila k jedničce.

zřejmě blížila k jedničce.

U čtyřky už nebyl sčítaní schopen a také nebyl schopen odtrhnout zrak a mysl od obrazovky.

Vnímal jen zrychlující se pohyb
kružnic a monotónní zvuk velmi nízké frekvence, který zněl
z reproduktorů. Náhle ho oslnil
záblesk...

mu přicházel, pomalu rozeznával písmena nápisu, který byl do skály vytesán. Když se před kamenem zastavil četl:

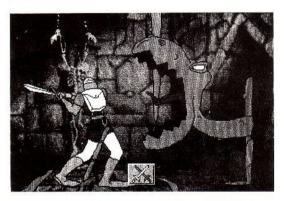
TO CO PROTI TEMNÝM SILÁM DO BOJE MÁ BÝTI BRÁNO, JE TU PRO SMĚLÉHO DA XE V HLOUBI ZEMĚ ZAKOPÁNO.

Šipka pod nápisem mířila kolmo

Daxe, Daxe, přemýšlel. Co to ien...

"No ovšem!", vykříkl tak nahlas, že se lekl a rozhlédl se kolem, jestli ho někdo neslyšel. Je to jen hra! Výborná hra a hraju jí já, Ellery Daxton.

Pronikavý skřek nad hlavou ho přiměl pohlédnout vzhůru. Ve výšce kroužilo několik havranů.

Stál uprostřed zelené louky, na kterou dopadaly paprsky zapadajícího slunce. Cítil zvláštní lehkost v celém těle.

Rozhlédl se kolem. Krajina byla podívná a ponurá. Obzvlášť chmurně působil hrad, který se tyčil v dálce na skále. Právě přes jeho černé kamenné zdi vysílalo rudé slunce do těchto míst své poslední pozdravy světla a tepla.

Cosi ho pobízelo, aby se vydal tím směrem. Jak kráčel a tráva mu šustila pod nohama, uvědomil si, že je uplně nahý. Kupodivu ho to vůbec nevyvedlo z míry. Necitil chlad. Na kraji lesa, který se před ním tyčil jako tmavá hradba, ležel ve směru jeho chůze velký balvan. Jak k něS krákáním a skřehotáním se spouštěli níž a zase vzlétali do velké výšky, zdálo se však, že Daxtona nespouštěji z očí. Sklesl na zem a ohromeně uvažoval. Ty dokonalé vjemy! Prohlížel si svoje tělo. S údivem zjistil, že se na měn rýsují mohutné svaly a že jeho nynější postava vůbec nekoresponduje se vzpomínkami, z nichž se nořilo cosi obtloustlého a ochablého.

Rozpřáhl se a vší silou udeřil sevřenou pěstí do skály. Vzápětí se zkroutil bolestí. Všechno dokonalé, přemýšlel zuřívě a třel si naraženou ruku. Vidím, cítím, slyším. Ale nie se mi nemůže stát. Je to jen hra. Samozřejmě. A ted...

Jde se na věc. Daxton přes bolest v ruce cítil, jak se v něm probouzí hráčská vášeň. I když v dané situaci bylo cosi neobvyklého, dostával se - alespoň psychicky - do starých koleji. Ted rychle jednat! Světla valem ubývá a istrukce je jasná. Otázka, jak "hra" skončí, mu vůbec nepřišla na mysl. Ovládala ho euforie blízkého dobrodružství.

Začal nezraněnou rukou hrabat na místě, kam ukazovala šipka, a brzy zavadil prsty o kov. Po chvíli vytáhl s námahou ze země protáhlou truhlici, jejíž víko bylo posázeno třpytivýmí kameny. Ty byly uspořádány do nápisu:

NEPOR AZITELNÝ JE TEN, KDO MEČ TRIAS V RUCE DŘÍMÁ, VŠECHNY TEMNÉ SÍLY KRUTÉ VELIKÁ Z NĚJ HRÚZA JÍMÁ.

Uvnitř ležel opravdu meč, pod ním složená modrá kombinéza a vysoké boty. Daxton se oblékl, obul a uchopil meč. Ten se leskl v posledních slunečních paprscích, a dokonce se zdálo, že sám vydává jakousi tlumenou záři.

Daxton se vydal k hradu.

V houstnoucím šeru lesa postupoval zpočátku pomalu a opatrně, ale po chvíli si oči zvykly a jeho chůze se zrychlila. V ruce dřímal meč, jehož záře mu pomáhala v orientaci. Byl připraven na útok ze všech směrů.

Stromy rostly poměrně daleko od sebe, takže mu při chůzi přiliš nevadily. Slézal do prohlubní a znovu šplhal do svahů, nepocitoval však ani náznak únavy. Než vyšel z lesa, úplně se setmělo. Po chvíli se na oblohu vyhoupl stříbřitý Měsíc, který zalil krajinu svým chladným svitem.

Daxton se opřel o meč a prohlížel si úchvatnou scenerii, která se před ním rozprostřela.

Naproti němu, na druhé straně údolí, kterým protěkala s tichým klokotáním říčka, se tyčil skalní masív, obklopený hlubokým lesem. Na něm, osvětlen kulatým okem měsíce, stál hrad se svou věží, zubatými hradbami a padacím mostem. Most byl spuštěn a jeho otevřená dolní čelist visela bezmocně dolů ze skály. Kromě šumění říčky žádný zvuk nerušil důstojnost tohoto obrazu.

Sešel po stráni dolů k řece. Zdálo se mu, že je mělká. Naklonil se nad hladinu a zkusil mečem hloubku. Bylo tam vody asi do poloviny lýtek. Vkročil tedy do řeky a začal se brodit na druhou stranu. Proud ho občas o kousek strhl, ale přesto postupoval rychle. Po chvíli vystoupil na protějším břehu těsně u úpatí skalní stěny. Zůstal stát a odpočíval. Náhle polekaně mával mečem, protože se kousek před ním na skále rozsvítíla písmena. Tvořila nápis:

VE SKLEPENÍ HRADU SKUČÍ, PŘEVALUJE SE A STÉNÁ, STRAŠLIVÝ HLAD JI TEĎ MUCÍ -BRZY BUDE NASYCENÁ

Tak takhle, pomyslel si Daxton. To pravé čeká až nahoře. A nedbaje na své vlhké klouzavé boty začal šplhat na skálu. Stoupal pomalu a nemotorně, protože mu překážel meč. Skála byla dost strmá, ale naštěstí plná výstupků.

Když byl asi v polovině, pevně se drže, podíval se dolů. Nebyl to pěkný pohled. Obrátil se zpět ke skále a umínil si, že se už nebude oblížet

Zanedlouho už visel na jednom z řetězů padacího mostu, když předtím vhodil meč nahoru do otevřené brány. Ve chvíli stanul na nádvoří před hradem. Oddychoval a přemyšlel. Jakže to bylo? Ve sklepení hradu skučí...

Trvalo mu dlouho, než našel vchod do podzemi. Obcházel kamenné zdi, až objevil ve výklenku na druhé straně hradu, tonoucí ve tmě, malá dvířka. Když do nich kopl, se skřípotem se otevřela. Vstoupil opatrně dovnitř.

Jestliže venku byla tma, pak zde, nebýt meče, by neviděl ani na špičku vlastního nosu. Díky meči však rozeznával, že stojí v úzké a nízké chodbě s vlhkými stěnami, která se svažuje kamsi do hlubín hory. Zdálo se mu, že cítí něco jako hnijící maso.

Náhle na něho padla tíseň. Je to hra, uklidňoval se. Teď se do toho teprve pustíš!

Postupoval chodbou níž a níž. Stáčela se mírným obloukem stále vlevo, ale poznenáhlu zatáčky nabíraly na ostrosti, až po té nejostřejší chodba ústila do dlouhého tunelu, na jehož konci blikalo světlo. Opatrně se k němu blížil a přitom si uvědomoval, jak silně tu páchne shnilotina. Ve zpocené ruce svíral meč a zhluboka oddechoval. Cítil, že přichází rozhodující střetnutí.

Viděl, že světlo přichází z nějaké větší místnosti. Zaslechl chřestění a cinkání.

Pár kroků před vchodem, do něhož ústila úzká chodba, se zastavil. Chvíli sbíral odvahu a pak se vřítil s napřaženým mečem dovnitř.

Na stěnách hořely pochodně, které osvětlovaly prapodívnou prostoru. Byla velká a byly v ní rozmístěny nástroje. Při pohledu na ně Daxtonovi okamžitě naskočila husí kůže.

Mučírna, šeptal si Daxton a zděšeně hleděl na kusy masa, rozházené po stolech.

(Dokončení příště)

